

soof zijn adellijke leerling ervoor dat de hoge positie die hij geërfd heeft in feite op niet veel meer dan bedrog berust. 'Ces cordes qui attachent le respect à tel ou tel en particulier, sont des cordes de l'imagination,' stelt hij in zijn beroemde *Pensées*.

Usurpator 2

Jan Fabre evolueerde van performancekunstenaar, of misschien beter een acteur die zich voordeed als performancekunstenaar, naar toneelmaker, of misschien beter een performancekunstenaar die zich voordoet als theatermaker. Nooit kan (of mag) het kleed of de kroon passen. Steeds is de koning een indringer, een koekoeksei in een vreemd artistiek nest. Fabre 'is in de kunst thuis als in een vijandig

en onnatuurlijk milieu. Hij is de kunst van buitenaf binnengekomen, hij heeft zich een plaats veroverd en toegeëigend... de zeer jonge Fabre heeft vooreerst zichzelf tot Kunstenaar geslagen... en zichzelf als kunstenaar gepropageerd,' schrijft Bart Verschaffel.

Dankzij Pascal kennen wij zijn verhaal: een man komt door een toeval in een theater terecht (het kan ook een oude garage zijn). Omdat de vreemdeling veel lijkt op een regisseur (ook al is hij performancekunstenaar of tekenaar of decorateur of etalagist of gewoon een jongen uit de Antwerpse Seefhoek), wordt hij door het publiek als toneelmaker herkend én erkend. Aanvankelijk weet de man niet goed welke houding aannemen, maar uiteindelijk besluit hij om van het toeval te profiteren en

theater te gaan maken zoals het te verwachten en te voorzien is.

Mensen komen door toeval op een theater-scène terecht. De regisseur heeft geen acteurs en omdat de vreemdelingen veel lijken op acteurs (ook al zijn ze het niet), worden zij door de regisseur als acteurs herkend én erkend (ook al weet hij dat ze het niet zijn). Aanvankelijk weten ze niet goed welke houding aan te nemen, maar uiteindelijk besluiten zij om van het toeval te profiteren en toneel te gaan maken: dat is nu eenmaal de macht van de theatrale dwaasheden.

De schizofrenie van de macht

De Amerikaanse professor Ernst Kantorowicz schreef een bij kenners van de middel-

De macht der theaterlijke dwaasheden – Troubleyn (1984) / Patrick T. Sellitto

